

Taksationskommissionen for Nordsjælland I og II

Udskrift af
protokollen

Den 9. august 2018 kl. 09.00 afholdt Taksationskommissionen for Nordsjælland I og II møde i Københavns Byret, retssal 4.

Der foretoges [REDACTED]

Kommissionens formand, dommer Charlotte Meincke, var til stede.

Ingen andre var tilsagt eller mødt.

Der afsagdes sålydende

K E N D E L S E:

Advokat [REDACTED] har på vegne lodsejeren nedlagt erstatningspåstand på 1.172.372 kr. under henvisning til diverse skader og ulemper på lodsejerens grund i forbindelse med frilægning af [REDACTED]

[REDACTED] kommune har påstået frifindelse under henvisning til, at lodsejerens eventuelle krav er forældet, subsidiært at erstatningskravet er udokumenteret.

[REDACTED] har forklaret, at ledningen ikke længere kunne aflede vand fra de bagvedliggende arealer, som var vandlidende. Der var store huller i ledningen, som var fra 1950'erne og kassabel. Kommunen havde igennem flere år repareret på ledningen, men efter hver reparation kom der et nyt sammenfald. Det ville koste ca. 2 mio. kr. at frilægge åen, men 3 gange så meget at rørlægge den på ny. Det var kun [REDACTED] der protesterede mod frilægningen. De øvrige 12 lodsejere var enige om en frilægning. [REDACTED] påklagede ikke kommunens afgørelse i reguleringssagen, men spærrede i stedet adgangen for gravemaskinerne, hvilket kostede kommunen 87.000 kr. + moms. Da kommunen endelig fik adgang, havde det regnet så meget, at der ikke kunne køres på jorden. Dette forsinkede projektet i yderligere et halvt år. Maskinerne kørte på køreplader, men hun kan ikke ganske afvise, at en maskine kan have ramt ved siden af en køreplade. Efter at have deponeret jord på ejendommen, blev arealet for kommunens regning rensat op, harvet og jordbehandlet af en entreprenør. Der var ingen strukturskader på arealet. Der vil altid komme sten op af jorden – også efter 5 år. Der gik kreaturer på den nederste del af ejendommen og den øverste del blev dyrket i et vist omfang. [REDACTED] fik broer over åløbet. Hun havde ikke mistet noget større areal. Alle lodsejere blev tilbudt hegn og beplantning. [REDACTED] fik tilbudt 40.000 kr. i erstatning. Ingen andre

lodsejere fik tilbudt erstatning. [REDACTED] svarede dog aldrig på det fremsatte tilbud. Det bestrides, at der er strukturskader på arealet, så det ikke er dyrkningsmodent. Efter at hun stoppede i 2010 overtog [REDACTED] hendes stilling.

[REDACTED] har forklaret, at projektet var afsluttet, da han overtog [REDACTED] stilling. Der kom kun enkelte henvendelser om oprydningproblemer. Kommunen foretager sædvanlig vedligeholdelse af vandløbet med grødeskæring 2 gange årligt og oprensning efter behov. Han deltog i mødet den 13. november 2012 hos borgmesteren. Der blev ikke drøftet erstatning til [REDACTED] på mødet. Mødereferatet blev sendt til både [REDACTED] og advokat [REDACTED]. Han har ikke modtaget indsigelser mod referatet. Han kender intet til [REDACTED] og advokat [REDACTED] eventuelt efterfølgende kontakt med borgmesteren. Luftfotoet fra 2010 er taget efter projektets afslutning. Det er ham, der har opmålt arbejdsarealets størrelse. Der kan kun være kørt i våd jord ganske få steder. Det er i hvert fald langt fra 1345 m². Overkørslerne blev lavet efter aftale med [REDACTED]. Han har ikke set advokat [REDACTED] mail af 27. juni 2013 (bilag 27). Han har ikke modtaget en begæring om aktindsigt.

[REDACTED] har forklaret, at hun følte, at der blev begået et overgreb mod hende. Hun blev ikke spurgt, inden kommunen gennemførte projektet. Kommunen ventede med hendes del til sidst. Hun fik mange underlige breve og opringninger. Hun har modtaget mødereferatet af 16. november 2012 (bilag 22) fra advokat [REDACTED] den 19. juni 2013.

[REDACTED] kommune har principalt gjort gældende, at lodsejerens krav er forældet. Kommunen har i brev af 6. oktober 2016 nærmere anført herom:

"Nærværende sag vedrører et muligt erstatningskrav efter frilægning af [REDACTED] der ubestridt blev endeligt vedtaget af [REDACTED] Kommune den 25. juni 2009.

Sagen er indbragt for Taksationskommissionen den 6. december 2013, men er endnu ikke afgjort, hvilket som redegjort for i blandt andet kommissionens e-mail af 7. april 2016 og min e-mail af 11. maj 2016 hovedsageligt beror på klagers forhold.

Det gøres i overensstemmelse med tidligere korrespondance gældende, at kravet er forældet, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1, if. § 2, stk. 4. Det gøres supplerende gældende, at kravet, for så vidt det ikke forinden taksationssagens påbegyndelse var forældet, nu er forældet efter forældelseslovens § 16, idet klager ikke behørigt har medvirket til fremme af sagen.

Forældelse af erstatningskravet forud for taksationssagen.

[REDACTED] Kommunes forældelsesindsigelse er første gang fremsat og begrundet ved brev af 13. juni 2014, hvortil henvises.

Erstatningsspørgsmålet vedrører en frilægning af [REDACTED] der blev endeligt vedtaget af [REDACTED] Kommune den 25. juni 2009.

Erstatningskravet forældes efter forældelseslovens § 2, stk. 4, jf. § 3, stk. 1, med en tre-årig forældelsesfrist, der løber fra tidspunktet for kommunens afgørelse, alternativt fra det tidspunkt, hvor erstatningens størrelse efter vejlovens § 52 skulle have været indbragt for Taksationskommissionen, hvilket tidspunkt må fastsættes til senest den 20. august 2009.

Der er i sagen ikke grundlag for at anse forældelsesfristen for suspenderet. Det bemærkes, at [redacted] advokat allerede ved brev af 4. november 2009 fremsendte en opregning af de erstatningsposter, [redacted] mente sig berettiget til (bilag 18). Også denne dato er mere end 3 år forud for indbringelse af sagen.

Det anerkendes, at der i efteråret 2009 har været en uformel korrespondance mellem parterne. Der har imidlertid ikke været forhandlinger, jf. forældelseslovens § 21, stk. 5, idet [redacted] Kommune stedse har afvist kravet. Forhandlingsbegrebet indebærer, at parterne skal indgå i realitetsdrøftelser om kravets berettigelse og størrelse. Begge parter var under forløbet repræsenteret ved advokat, og klager havde derfor både anledning til og mulighed for at reagere med henblik på at afbryde forældelsen.

For det tilfælde, at Taksationskommissionen anser forløbet i efteråret 2009 for omfattet af forældelseslovens forhandlingsbegreb, gøres det gældende, at forhandlingerne senest er afsluttet ved mit brev af 7. februar 2012 (bilag 21), hvori jeg på vegne af [redacted] Kommune på ny afviste kravet og kulancemæssigt tilbød kr. 40.000,00 til endelig afgørelse af sagen.

Klage til Taksationskommissionen er indsendt

- mere end 3 år efter kravet opstod, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1, jf. § 2, stk. 4
- mere end 3 år efter klager bevisligt var bekendt med kravet, jf. § 3, stk. 2
- mere end 1 år efter det seneste tilbud om kulancemæssig betaling, jf. § 21, stk. 5

Et eventuelt krav var derfor forældet allerede ved klagens indgivelse.

Forældelse under taksationssagen

Det bemærkes indledningsvist, at spørgsmålet om forældelse under taksationssagen alene er relevant, hvis kravet ikke i overensstemmelse med det ovenfor anførte vurderes at være forældet på et tidspunkt, forinden sagen blev indledt.

Sagen er, som anført indledningsvist, indbragt for Taksationskommissionen den 6. december 2013 og har således snart verseret i 3 år. Der har endnu ikke været afholdt besigtigelse, og klager har endnu ikke forholdt sig i realiteten til den i juni 2009 fremsatte forældelsesindsigelse.

I perioden fra den 13. juni 2014 til den 5. januar 2015 henlås sagen på klagers besvarelse af [redacted] Kommunes forældelsesindsigelser. Klager afgav i disse 6 måneder ikke skrifter i sagen, og Taksationskommissionen rykkede derfor klager med henblik på fremme af sagen. Klager anmodede den 19. januar om, og fik bevilliget, 4 ugers frist til at afgive skrift i sagen.

Da klager trods denne frist fortsat ikke havde afgivet skrift 4 måneder efter, rykkede Taksationskommissionen tilsyneladende for et skrift primo maj 2015. Således undskyldte klagers advokat ved e-mail af 4. maj 2015, at han ikke havde kommenteret forældelsesspørgsmålet. Klagers advokat fremsatte i denne mail nogle overordnede betragtninger vedrørende forældelse, men forholdt sig ikke materielt hertil.

Jeg afgav 3 uger efter, den 26. maj 2015, bemærkninger til klagers advokats e-mail og fastholdt ved samme brev forældelsesindsigelsen. Grundet vanskeligheder med enten fremsendelse eller modtagelse modtog Taksationskommissionen muligt først dette brev den 11. juni 2015.

Ved e-mail af 11. juni 2015 anmodede jeg Taksationskommissionen om at fastsætte fornyet frist for klagers advokats stillingtagen til forældelsesspørgsmålet, herunder med stillingtagen til, om dette spørgsmål kunne udskilles til særskilt behandling.

Klagers advokat afgav fortsat ikke bemærkninger til forældelsesspørgsmålet.

Ved e-mail af 24. august 2015 tog Taksationskommissionen skridt til at beramme besigtigelse. Sagen havde på dette tidspunkt verseret i 2 år, uden klager havde afgivet skrifter ud over klagen og de mere overordnede bemærkninger i e-mail af 4. maj 2015. Jeg anmodede i forbindelse med bestræbelserne på berammelse af en besigtigelse på ny om en stillingtagen til, om forældelse kunne udskilles.

Efter igennem en måned forgæves at have forsøgt berammelse forespurgte Taksationskommissionen ved e-mail af 17. september 2015 begge parter om hensigtsmæssigheden af at udskille forældelsesspørgsmålet, hvilket jeg tiltrådte den følgende dag.

Ved e-mail af 7. oktober 2015 orienterede Taksationskommissionen mig om, at klagers advokat ikke besvarede Taksationskommissionens henvendelser, og at det muligt ville blive nødvendigt at tvangsberamme sagen.

Da klager fortsat ikke besvarede henvendelser, blev den planlagte besigtigelse aflyst, og Taksationskommissionen oplyste ved e-mail af 8. oktober 2015, at kommissionen ved udgangen af måneden agtede at afgøre sagen på det foreliggende grundlag.

Ved e-mail af 14. oktober 2015 meddelte klagers advokat, at han ville vende tilbage med yderligere bemærkninger. Klagers advokat fremsatte herudover nogle overordnede bemærkninger vedrørende forældelsesspørgsmålet, der reelt var en gentagelse af e-mail af 4. maj 2015, og som ikke tog stilling i realiteten til denne indsigelse. Klager gentog ved e-mail af 14. oktober den i e-mail af 4. maj fremsatte bemærkning om, at "Hvis forældelsesindsigelsen fastholdes, er der flere ting, som bliver relevante for min klient". Det var på dette tidspunkt klart for klagers advokat, at forældelsesindsigelsen blev fastholdt.

Taksationskommissionen fastsatte på baggrund af ovennævnte henvendelse frist den 2. november 2015. Da klagers advokat oversad denne frist, fastsatte Taksationskommissionen fornyet frist den 16. november 2015.

Ved e-mail af 19. november 2015 meddelte klagers advokat - tilsyneladende for første

gang - at det var nødvendigt at søge aktindsigt ved kommunen. Klagers advokat gentog herudover på ny sin forventning om, at [redacted] Kommune ville frafalde forældelses-indsigelsen, trods kommunens gentagne og utvetydige tilkendegivelser om det modsatte. Det bemærkes, at [redacted] Kommune ikke er bekendt med en begæring om aktindsigt på dette tidspunkt.

Taksationskommissionen rykkede på ny klagers advokat ved e-mail af 15. januar 2016, som blev besvaret den 8. februar 2016 af klagers advokat, der fortsat var i gang med at indhente materiale fra kommunen. [redacted] Kommune er ikke bekendt med anmodninger om aktindsigt fra klagers advokat i denne periode.

Taksationskommissionen gav klagers advokat frist til den 7. marts 2016.

Da klagers advokat i marts 2016 fortsat ikke havde forholdt sig til sagen, gjorde jeg ved e-mail af 8. marts 2016 forældelseslovens § 16, stk. 2, gældende.

Heller ikke denne e-mail forholdt klagers advokat sig til, og ved e-mail af 7. april 2016 fremførte Taksationskommissionen på ny muligheden for at tvangsberamme sagen samt at udskille forældelse. Klagers advokat havde på dette tidspunkt ikke afleveret et skrift i sagen siden den 4. maj 2015 og havde ikke forholdt sig i realiteten til sagen siden klagens indgivelse i december 2013. Klagers advokat havde på intet tidspunkt forholdt sig til kommunens forældelsesindsigelse bortset fra gentagne bemærkninger om, at han forventede, at kommunen frafaldt denne.

Ved e-mail af 11. maj 2016 meddelte klagers advokat, at han snarligt ville drøfte sagen med [redacted] Kommune, idet han hverken "retligt eller moralsk" fandt, at kommunen kunne gøre forældelse gældende. Klagers advokat forholdt sig fortsat ikke i realiteten til forældesspørgsmålet og tog ikke stilling til de øvrige spørgsmål i sagen, herunder udskillelse af formalitetsindsigelsen og sagens berammelse.

Det bemærkes, at klagers advokat nu ved e-mail af 6. september 2016 har rettet henvendelse for at drøfte forlig, hvilket er afvist ved mail af 13. september 2016.

Klagers advokat har således reelt ikke afgivet skrifter i sagen siden dennes indbringelse for 3 år siden. Klagers advokat har i en næsten lige så lang periode helt undladt at forholde sig til en fremsat og begrundet forældelsesindsigelse. Klagers advokat har oversid det samtlige de af Taksationskommissionen fastsatte frister og har ved flere lejligheder helt undladt at besvare henvendelser. Sagen er herved unødigt træneret, således at sagen i realiteten ikke er kommet længere, end ved mit først indlæg umiddelbart efter sagens indbringelse for Taksationskommissionen. Sagen har med andre ord i det væsentligste ligget stille i hen ved 3 år, hvilket udelukkende beror på klagers advokats forhold.

Det beskrevne hændelsesforløb opfylder ikke betingelserne i forældelseslovens § 16, stk. 2, til at fremme sagen "inden for rimelig tid". Bestemmelsen indebærer først og fremmest, at krav kan forældes, hvis fordringshaveren ikke følger de af retten fastsatte frister, jf. vurderingen i U.2009.2551Ø. Klagers advokat har stedse forsømt denne pligt i nærværende sag.

Der kan ved anvendelsen af § 16, stk. 2, supplerende henses til, i hvilket omfang hver af parterne aktivt har søgt at fremme sagen, jf. FED2O11.25Ø. Klagers advokat har udvist kvalificeret passivitet ved ikke blot på intet tidspunkt at fremme den af ham indbragte sag, men tillige at oversidde henvendelser fra både [REDACTED] Kommune og Taksationskommissionen, samt de af Taksationskommissionen fastsatte frister. Det følger af samme dom, at Taksationskommissionen ved vurderingen af forældelsesspørgsmålet kan og bør inddrage forløbet forud for sagen. De ovenfor vedrørende forældelse forud for klagens indbringelse fremsatte synspunkter gøres derfor tillige gældende til støtte for, at forældelse i hvert fald er indtrådt ved den under taksationssagen udviste passivitet.

Sammenfattende har klagers advokat ikke forfulgt sagen med den i § 16, stk. 2, påkrævede indsats, og hvis kravet ikke var forældet ved klagens indbringelse for Taksationskommissionen, er den således forældet nu.”

[REDACTED] kommune har procederet forældelsesspørgsmålet i overensstemmelse med det ovenfor anførte.

[REDACTED] kommune har vedrørende selve opgørelsen af kravet anført, at der ikke er foretaget ekspropriation, men alene en frilægning af [REDACTED] som i princippet er en lodsejerbetalt regulering. Kommunen har dog afholdt alle omkostninger ved reguleringen, mod at lodsejerne afgav jord til projektet. Det er ikke dokumenteret, at lodsejerens ejendomsværdi er blevet påvirket af reguleringen, ligesom lodsejerens erstatningskrav i det hele er udokumenterede. I tilfælde af, at der tilkendes lodsejeren erstatning, har kommunen et modkrav på 109.375 kr., jf. bilag 21.

Lodsejeren har bestridt, at kravet skulle være forældet. Lodsejeren har i mail af 8. februar 2017 nærmere anført herom:

- 1) Der foreligger erstatningsopgørelse udarbejdet af konsulent [REDACTED] og der henvises til klagerens generelle bemærkninger i sagen.
- 2) Det er på møde med kommunens borgmester aftalt, at såfremt enighed ikke kunne opnås med administrationen, som i øvrigt blev tilrettetvist på mødet om, at nu måtte der ske noget, så skulle Kommissionen fastsætte det korrekte beløb.
- 3) Indsigelse om forældelse er decideret i strid med denne aftale, og indsigelsen er selvopfundet og i enhver henseende i strid med aftalen med Kommunen og med god forvaltningsskik.
- 4) På mødet med borgmesteren blev det ligeledes aftalt, at det af kommunen forurenede areal på flere tusinde m² skulle afklares og renses. Det er ubestridt, at der af Kommunen er deponeret jord på arealet, og jf. tidligere fremsendte billeder bl.a. til Kommissionen fremgår, at der er deponeret allehånde affald, men det der har været mest synbart er medicinrester og andet. Dette ligger spredt i en eller anden dybde over hele arealet, og min klient har ikke kunnet dyrke arealet af frygt for af frygt for afgrødernes indhold af forurenende elementer. Dette forhold skal også afklares, og min klient har – som følge af aftalen med Kommunen på mødet med borgmesteren – afholdt sig fra at gå til andre myndigheder (...)

Lodsejeren har procederet forældesspørgsmålet i overensstemmelse med det ovenfor anførte.

Lodsejeren har vedrørende selve opgørelsen af kravet anført, at opgørelsen er sket som hvis der havde været tale om en ekspropriationssag, herunder efter landsaftalen. Reguleringen er uden nytteværdi for lodsejeren. De økonomiske konsekvenser af reguleringen blev ikke afklaret inden projektets gennemførelse. Der har ikke været ført forligsforhandlinger og lodsejeren har alene modtaget et tilbud om erstatning på 40.000 kr.

Taksationskommissionens bemærkninger:

Taksationskommissionen har lagt til grund, at [redacted] ikke har påklaget [redacted] kommunes afgørelse i reguleringssagen.

[redacted] kommune tilbød ved brev af 25. september 2009 [redacted] 40.000 kr. i erstatning med svarfrist den 9. oktober 2009. Kommunen erindrede i brev af 30. september 2009 om svarfristen. [redacted] accepterede ikke kommunens tilbud, men fremsatte ved brev af 4. november 2009 erstatningskrav overfor kommunen. Forældelsesfristen i sagen løber således senest fra den 4. november 2009.

Ved brev af 7. februar 2012 genfremsatte kommunen pr. kulance og uden præjudice erstatningstilbuddet på de 40.000 kr. med svarfrist den 21. februar 2012. Da [redacted] [redacted] [redacted] ikke besvarede kommunens henvendelse, bortfaldt erstatningstilbuddet.

Da det ikke fremgår af referat af mødet den 13. november 2012 mellem bl.a. [redacted] [redacted] og borgmesteren, at erstatningskravet blev drøftet, hvilket bestyrkes af [redacted] [redacted] forklaring for Taksationskommissionen, findes forældelsesfristen ikke afbrudt ved afholdelsen af mødet.

Herefter, og da sagen først er indbragt for Taksationskommissionen den 6. december 2013, findes [redacted] [redacted] krav at være forældet allerede ved sagens indbringelse, hvorfor [redacted] kommune frifindes.

T h i b e s t e m m e s :

[redacted] kommune frifindes.

[redacted] kommune skal betale grundejeren en godtgørelse på 5.000 kr. til dækning af dennes nødvendige udgifter til advokatbistand.

[redacted] kommune betaler omkostningerne ved Taksationskommissionens behandling af sagen efter nærmere opgørelse.

Tim Hvolgaard

Charlotte Meincke

Jens Sennefelder

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Taksationskommissionen, den 9. august 2018

Charlotte Meincke